

har haft en overordentlig stor Persontrafik, en Persontrafik, der har været saa stor, at mange Jernbanestationer ikke have haft den saa stor. Ogsaa dette er jo et Forhold, som gør, at der kunde være al Anledning til at gøre dette Billetsalgssted til Holdeplads, saa meget mere, som ogsaa Godstrafikken dér paa Egnen vil faa et Opsving derigennem. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at se villigt paa disse to Andragender, naar de komme ham i Hænde.

Dernæst vil jeg gerne berøre et Spørgsmaal, som ogsaa drejer sig om Trafikvæsenet, men det er et Spørgsmaal, som er af mere almindelig Interesse. Det er jo en bekendt Sag, at Persontrafikken stiger overordentlig stærkt op gennem Jylland. Det er ikke alene vort eget Lands Befolkning, der rejser, men det giver sig stærkere og stærkere til Kende, at den gennemgaaende Route op igennem Jylland benyttes af Normænd og Svenskere, som gennem denne Route have en hurtigere Forbindelse med Esbjerg; der befordres Masser af Emigranter paa denne Route ad Norge og Sverige til. Men nu er Forholdet dette, at naar Togene gaa ud fra Fredericia, kunne de ordinære Tog mange Gange ikke besørge den overordentlig store Turiststrøm, og man nødes derfor til at sende Ekstratog et Stykke op, sædvanligvis til Randers, for at befordre Turiststrømmen. I Randers søger man saa, saa vidt det er muligt, at presse samtlige rejsende ind i et enkelt Tog, der da fortsætter Nord paa ad Frederikshavn til. Men dette Forhold medfører, at der undertiden kommer til at gaa nogle uhyre lange Tog, Tog paa op over 30 Vogne, Tog, der ere saa lange, at de næsten ikke ere til at dirigere. Dette medfører selvfølgelig en Masse Togforsinkelser, saaledes at naar man kommer højt op ad Hjørring og Frederikshavn til, viser det sig at være Forsinkelser i Timevis, endogsaa undertiden i flere Timer. Det er Forhold, der ganske særlig give sig til Kende i Ferietiden og ved Jul og Paaske og den Slags Tider, hvor Turiststrømmen er særlig stærk.

Men det siger sig selv, at dette, at Tog føres igennem med saa store Forsinkelser, er til megen Gæne for de rejsende. Naar man saaledes vil presse de rejsende sammen i et Tog, afstedkommes der saadanne Forhold, at det er ganske umuligt at indvinde de Forsinkelser, som maaske allerede have fundet Sted, inden man naar

op til Randers. Sagen er nemlig den, at naar et Tog er saa umaadelig langt, som man tidt ser Togene deroppe, kan Togpersonalet ikke, naar det er mørkt og taaget, signalisere fra den ene Ende af Toget til den anden, men er nødt til at sende Bud fra den bageste Ende af Toget til den forreste for at melde, at Toget er færdigt, og naar en Mand skal løbe mellem Masser af Mennesker, Kufferter og Pakkasser o. s. v., tager en saadan Tur for at melde Toget færdigt ofte meget længere Tid, end Toget ordinært skulde holde, og det gør, at Forsinkelsen for hver Station bliver større og større. Men der er ogsaa et andet Forhold, som jeg i denne Forbindelse vilde gøre opmærksom paa, og det er dette, at de smaa Stationer deroppe i det nordlige Jylland ere slet ikke indrettede paa at kunne tage imod saa lange Tog. Perronerne ere forholdsvis korte, og det er kun de midterste Vogne i Toget, der komme op foran Perronen, og man ser da ofte, at Passagererne i Mulm og Mørke maa stige ud i Vejgrøften med deres Rejsetøj, hvilket jo er overmaade ubehageligt (*Bluhme*: Ved Mellestationerne). Ja, det gælder selvfølgelig Mellestationerne. Det er et Forhold, som jeg gerne vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, og det forekommer mig, at der maatte kunne bødes derpaa, uden at der kunde blive Tale om store Bekostninger. Sagen er nemlig den, at det kan umuligt lade sig gøre at føre saa lange Tog, som her er Tale om, uden at der er to Maskiner for, men naar der alligevel skal benyttes to Maskiner, maatte det kunne lade sig gøre at dele Toget og føre to mindre Tog frem i Stedet for det ene store, og saa vilde jo alle disse Ulemper, som jeg her har gjort opmærksom paa, være hævede med det samme. Ganske vist vilde der fordres lidt mere Togbetjening, og for saa vidt vilde det jo blive mere bekosteligt, men man kan vel ogsaa forudsætte, at vi ikke have det saa knapt med Togpersonale, at dette ikke kunde lade sig tilvejebringe. Jeg vil som sagt gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa disse Forhold. Det staar for mig, som om der med faa og smaa Midler vil kunne bødes derpaa. Jeg erkender selvfølgelig, at det til Tider kan have sine store Vanskeligheder at befordre denne vældige Turiststrøm, saaledes at der ikke sker Forsinkelser og den Slags Ulemper, som jeg her har nævnt. Det er givet, at til Tider kan det være vanskeligt, og der kan til Tider være en saa stor Turist-